

sygn. akt III Cz 15/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący- Sędzia Sądu Okręgowego Tomasz Pawlik

Sędziowie: Sądu Okręgowego Henryk Brzyżkiewicz

Sądu Okręgowego Artur Żymełka

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2020 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) S.A. w K.

z udziałem dłużniczki B. O.

w przedmiocie skargi wierzyciela na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W. w postaci postanowienia z dnia 10 maja 2019 r. sygn. akt Km 2659/16

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 3 września 2019 r., sygn. akt I Co 884/19

postanawia:

1) zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylić postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W. z dnia 10 maja 2019 r. sygn. akt Km 2659/16,

2) nie obciążać dłużniczki kosztami postępowania wywołanymi skargą i zażaleniem,

3) oddalić wniosek wierzyciela o zasądzenie od komornika kosztów postępowania wywołanymi skargą i zażaleniem.

SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Tomasz Pawlik SSO Artur Żymełka

Sygn. akt III Cz 15/20

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił skargę wierzyciela na czynność Komornika Sądowego w postaci orzeczenia z 10.05.2019 r. stwierdzającego umorzenie postępowania egzekucyjnego z mocy prawa na zasadzie art.823 k.p.c..

Sąd pierwszej instancji podzielił stanowisko Komornika, że bezczynność wierzyciela spowodowała umorzenie postępowania z mocy prawa. W tym kontekście ocenił, że wierzyciel nie złożył-pomimo wezwania go przez komornika-wniosku o opis i oszacowanie nieruchomości, która miała być przedmiotem egzekucji. Od wezwania wierzyciela przez Komornika upłynął przy tym rok.

Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazano art.823 k.p.c., wyjaśniając, że przepis ten został co prawda uchylony ustawą z 10.07.2015 r. o zmianie ustawy-Kodeks cywilny, ustawy-Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych

ustaw, jednakże znajdował nadal zastosowanie do spraw wszczętych przed dniem 8.09.2016 r., zgodnie z art.21 ustawy zmieniającej.

Na opisane postanowienie zażalenie wniósł wierzyciel, który wnioskował o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uchylenie postanowienia komornika stwierdzającego umorzenie postępowanie egzekucyjnego, a także o zasądzenie od dłużnika bądź od Komornika (na zasadzie art.767 § 6 k.p.c.) kosztów postępowania.

Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art.823 k.p.c. poprzez stwierdzenie umorzenia postępowania pomimo tego, że wierzyciel już we wniosku egzekucyjnym wniósł o dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości, mających być przedmiotem egzekucji. Podniósł też błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na nieustaleniu, że wniosek o dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości został przez wierzyciela złożony już we wniosku egzekucyjnym.

W uzasadnieniu przytoczył poglądy doktryny prawa i orzecznictwo, w których wskazano na możliwość złożenia wniosku o opis i oszacowanie nieruchomości już we wniosku egzekucyjnym.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżący trafnie podniósł, że przepis art.942 k.p.c. nie wyklucza możliwości złożenia przez wierzyciela wniosku o opis i oszacowanie nieruchomości, do której kieruje egzekucję już we wniosku egzekucyjnym. Czynność ta może być co prawda podjęta przez komornika dopiero po upływie terminu określonego w wezwaniu dłużnika do zapłaty dłużnika, jednakże wymagany do podjęcia tej czynności wniosek dłużnika może być złożony już wcześniej. Takie stanowisko prezentuje też wyraźnie doktryna prawa (obok wymienionego w zażaleniu komentarza M. B., o możliwości złożenia wniosku o opis i oszacowanie nieruchomości już we wniosku egzekucyjnym mowa też w komentarzu H. C.). Innymi słowy to, że od upływu terminu do zapłaty wyznaczonego dłużnikowi wierzyciel miał rok na złożenie wniosku o dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości pod rygorem umorzenia postępowania, nie oznaczało, że wniosku o opis i oszacowanie nie mógł złożyć przed wezwaniem dłużnika do zapłaty. Przystąpienie przez komornika do opisu i oszacowania uwarunkowane jest bowiem tylko upływem terminu wyznaczonego dłużnikowi i istnieniem wniosku wierzyciela w tym zakresie.

Sąd Rejonowy nie dokonał w ogóle ustaleń dotyczących wniosku o opis i oszacowanie nieruchomości złożonego już wraz z pismem wszczynającym postępowanie egzekucyjne i nie odniósł się do skuteczności takiego wniosku poprzestając na stwierdzeniu, że w toku dalszego postępowania egzekucyjnego komornik pouczył wierzyciela o potrzebie złożenia takiego wniosku. Tymczasem, jak trafnie podnosi skarżący, wierzyciel żądał dokonania opisu i oszacowania nieruchomości już we wniosku egzekucyjnym. Tym samym nie zaistniała wskazywana przez komornika bezczynności wierzyciela skutkująca umorzeniem postępowania z mocy prawa na zasadzie art.823 k.p.c., mającego zastosowanie w sprawie z mocy powołanych przez Sąd Rejonowy regulacji przejściowych. Jeżeli nawet wniosek ten dotknięty był brakami formalnymi z art.943 § 1 k.p.c. to komornik winien był wezwać wierzyciela do uzupełnienia tych braków, o ile uniemożliwiały one dalsze prowadzenie egzekucji i nie wchodziłoby w grę zastosowanie art.943 § 3 k.p.c..

Z tych wszystkich względów, gdy nie miała miejsca bezczynność wierzyciela, skutkująca umorzeniem postępowania egzekucyjnego z mocy prawa, na zasadzie art.385 w związku z art.13 § 2 i art.397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania, które miałyby obciążać dłużnika, orzeczono mając na uwadze regulację art.102 k.p.c. oraz okoliczność, że dłużnik w żaden sposób nie przyczynił się do powstania kosztów postępowania skargowego i zażaleniowego, a zwłaszcza nie kwestionował stanowiska wierzyciela.

Nie było podstaw do obciążenia komornika kosztami postępowania na zasadzie art.767 § 6 k.p.c., gdyż naruszenie prawa przez komornika nie nosiło cech oczywistości.

SSO Artur Żymełka SSO Tomasz Pawlik SSO Henryk Brzykiewicz